

Persconferentie Boerentoren

22 november 2022

Deel I: De Boerentoren: beknopte geschiedenis en achtergronden

De eerste wolkenkrabber van Europa, product van innovatie

De wolkenkrabber kon als constructietype pas ontstaan bij het einde van de 19de eeuw, dankzij innovaties in de bouw: skeletbouw met staalstructuur, veiligheidsliften (Otis) en fundamente met een enorm draagvermogen.

In de Verenigde Staten kenden de 'skyscrapers' een snelle opgang. In Europa werd met bewondering gekeken naar de nieuwe hoogbouw in steden als New York en Chicago. De constructie en stevigheid van deze wolkenkrabbers, hun brandveiligheid, daktuinen, stedenbouwkundige en architectonische waarde: ze spraken mateloos tot de verbeelding van Europese bouwheren en architecten – om van de snelheid bij de bouw, de hoogterecords en de fabelachtige kosten nog maar te zwijgen.

In heel Europa werd druk gedebatteerd, maar het was in Antwerpen dat de eerste wolkenkrabber van het Europese continent werd gebouwd. In slechts drie jaar tijd verrees daar de Boerentoren (1929-1931).

Tot lang na de Tweede Wereldoorlog zou hij de enige wolkenkrabber in Europa blijven. Sterker nog: de Boerentoren was de enige 'skyscraper' buiten Amerika.

De (organische) totstandkoming van de Boerentoren

De stad Antwerpen groeide uit wat ooit weinig meer was dan een burcht aan de Schelde. Van daaruit evolueerde ze tot een metropool. Dat gebeurde niet volgens een uitgekiend stadsplan, maar organisch. De stedelijke ontwikkeling volgde de bevolkingsgroei.

De Boerentoren kwam in de historische stadskern tot stand op initiatief van Antwerps burgemeester Frans Van Cauwelaert. De bekende flamingant en politicus was burgemeester van de Scheldestad van 1921 tot 1933. Op zijn initiatief werd in 1930 de grote wereldtentoonstelling in Antwerpen georganiseerd. Alleen: in 1914 hadden de Duitse kanonnen een lelijk gat achtergelaten aan de Schoenmarkt. Daardoor eindigde de Meir in de gebombardeerde en braakliggende terreinen achter de Meirbrug. Voor een wereldtentoonstelling was dat niet ideaal. Van Cauwelaert zocht en vond een bouwheer om de 3500m² aan terreinen te ontwikkelen: de Algemene Bank Vereniging. Omdat de Boerenbond een belangrijke aandeelhouder was in deze bank, stond ze bekend als de 'bank van de boeren'.

Wij citeren Van Cauwelaert: 'Het hart van Antwerpen ondergaat een weldadige verjonging... een indrukwekkend complex van grote moderne gebouwen getuigen van de economische kracht en van het onverwoestbaar zelfvertrouwen van onze Antwerpse zakenwereld.'

Protesten tegen de Boerentoren

De plannen voor een wolkenkrabber stuitten op veel verzet. Vaak gingen hierbij de zorg om het behoud van het historische stadsbeeld en het erfgoed hand in hand. De Antwerpenaar was blijkbaar nog niet rijp voor het 'hoogtebouwtijdperk'.

We citeren Le Matin (27 augustus 1928): 'Car tel est le but : abîmer la plus belle perspective d'Anvers pour montrer aux touristes, ..., que les Boerenbonden sont maîtres de la place.'

En in De Nieuwe Gazet (29 augustus 1928): 'Het schandaal voltrokken. Antwerpen in de handen van de Boerensociëteit... De Esthetiek, opgeofferd aan de Financier.'

De tegenstanders van het 'Torengedouw' grepen het esthetische aspect aan om kritiek te spuien. Vooral de schade die een wolkenkrabber zou toebrengen aan het zicht op de enige échte toren, de kathedraal, werd naar voren geschoven.

Le Neptune (10 oktober 1928): 'A propos de l'éléphantiasis du Boerenbond. Plus qu'un crime. Une faute ! Les grandes règles de l'urbanisme moderne.'

Goedgekeurd dankzij toparchitecten

Uiteindelijk kende een commissie bestaande uit de architecten Victor Horta, Henry Van de Velde en Hendrik Petrus Berlage de ontwerpplannen goed en werd de bouwvergunning afgeleverd.

Eerste uitbreiding in 1970

Bij het einde van de jaren 1960 stond de bank voor de keuze: afbreken of renoveren. Gelukkig viel de keuze op renoveren, en op het toevoegen van een nieuw te bouwen vleugel op de nog resterende, braakliggende 1200m² aan de Eiermarkt. Het architectenbureau Léon Stynen bracht meer comfort, techniek en hygiëne in een bijkomende vleugel. De monumentaliteit en herkenbaarheid van de Boerentoren bleven behouden.

De Boerentoren werd in 1981 erkend als beschermd monument.

De naam van het icoon 'Boerentoren'

De oorspronkelijke officiële naam 'Torengedouw' verdween geleidelijk ten voordele van de volkse benaming 'Boerentoren'. Ondertussen is die geuzennaam al lang gemeen goed en wordt hij door de Antwerpenaren ervaren als een eretitel voor de toren die samen met de kathedraal de stad symboliseert en het zelfvertrouwen ervan gestalte geeft.

De huidige situatie

In de Boerentoren zijn nu werken aan de gang waarbij de toren volledig wordt leeggehaald. Enkel de buitenwanden en de dragende staalstructuur blijven volledig behouden, net als de betonstructuren in de vleugel die in de jaren '70 werd toegevoegd. Al de rest wordt om asbestrekenen verwijderd. Ook het stalen skelet wordt gereinigd, en de vloeren worden vervangen.

Uitgaande van deze situatie en om het icoon klaar te maken voor de toekomst werd een architectuurwedstrijd uitgeschreven. **Hoofdprioriteit: van de Boerentoren een cultuurtoren maken, die toegankelijk is voor de Antwerpenaar en voor iedereen die de stad bezoekt.**

De winnaar van de wedstrijd werd de Pools-Amerikaanse toparchitect **Daniel Libeskind**.

Deel II: De vernieuwde Boerentoren: een toren voor de toekomst

Groots denken

Bij de Antwerpse levensstijl horen de geschiedenis en de uitstaling van de Scheldestad, met haar traditie van internationale havenstad en handelsmetropool, wereldcentrum van de petrochemie, industriële hoofdstad van Vlaanderen, universiteitsstad en cultuurstad.

Antwerpenaren zijn sinjoren, en daar zit een flamboyante dimensie aan vast. Ooit was Antwerpen het grootste economische centrum van Europa: een knooppunt tussen oost en west, tussen noord en zuid. Het was ook het financiële hart van Europa. In de Antwerpse Handelsbeurs werden de goederen van de hele wereld verhandeld. De Gouden Eeuw (1498-1585) zit blijvend in het DNA van de stad. Antwerpenaren hebben de neiging om groots te denken. Dat was in de zestiende eeuw zo, en het is vandaag niet anders.

Toparchitect Daniel Libeskind geeft Antwerpse landmark nieuwe toekomst

De Boerentoren zit in het hart van elke Antwerpenaar. Meer nog: de Boerentoren is het **hart van Antwerpen**. Het gebouw staat op het kruispunt van twee belangrijke assen: enerzijds is er de bekende skyline, en anderzijds de zogenaamde 'Via Sinjoor', de (toekomstige) verkeersvrije as van het Centraal Station tot aan de Schelde. De nieuwe Boerentoren zal van dit centrale punt in de stad eindelijk een publieke ruimte maken. Zo kan de stad zichzelf verder heruitvinden.

Daniel Libeskind creëert en vergroot het landmarkgehalte van de Boerentoren nog, en maakt de toren toegankelijk voor de Antwerpenaar en voor iedereen die de stad bezoekt. Zo plaatst Libeskind de nieuwe Boerentoren letterlijk en figuurlijk tussen het werk van andere toparchitecten: Richard Rogers (het nieuwe gerechtsgebouw) en Zaha Hadid (het nieuwe Havenhuis).

De Boerentoren wordt volledig publiek...

Met dit project geven we de Boerentoren aan de Antwerpenaar (we geven hem niet ‘terug’, want hij is nooit echt van de Antwerpenaar geweest). Voor het eerst in zijn geschiedenis krijgt de Boerentoren een **publieke functie**.

Bij het uitwerken van de plannen werd een duidelijke keuze gemaakt: **we kiezen radicaal voor cultuur**. Eventuele residentiële en commerciële functies werden volledig geschrapt. De integrale Boerentoren wordt een cultuurtoren, met tentoonstellingsruimtes, een beeldentuin, een panoramisch uitkijkpunt en een boekhandel. In de monumentale sokkel worden niet minder dan drie volledige en dubbelhoge etages voorbehouden voor tijdelijke en langdurige expo’s. Hetzelfde geldt voor een groot deel van de kelder en de huidige parkeeretages: ook hier wordt een indrukwekkende hoeveelheid ruimte uitgerust voor tentoonstellingen. Zelfs in de eigenlijke, smalle toren zullen spectaculaire expositieruimtes worden ondergebracht. Zoals dat past in een hedendaags museum, is er daarnaast ook voldoende plaats voorzien voor een culinaire beleving, met museumcafés, koffiebars en restaurants.

Architect Daniel Libeskind heeft als taak om van de toren een publieke plek te maken waar bezoekers zich thuis voelen, waar ze kunnen genieten van het gebouw zelf, van het uitzicht, van boeiende culturele projecten, en van een hapje en een drankje. Zo hoopt de Boerentoren bij te dragen tot een warmere maatschappij.

We wekken de Boerentoren tot leven – als kloppend hart van de stad.

...dankzij privé-initiatief

De vernieuwing van de Boerentoren is een uitzonderlijk project. Het wordt gerealiseerd vanuit de historische belangstelling en de sociaal-culturele bewogenheid van de Antwerpse familie Huts, en van het internationale, Antwerpse natiebedrijf Katoen Natie.

Twee bijzondere ingrepen, met respect voor de erfgoedwaarde

Het nieuwe ontwerp is gebaseerd op een sterk geloof in de toekomst, net zoals dat het geval was voor de oorspronkelijke toren. En net als toen, trekken we voluit de kaart van de innovatie.

De Boerentoren wordt vernieuwd op basis van twee belangrijke ingrepen. 1) Er komt een nieuwe **kroon**, om iedereen van het panoramische uitzicht te laten genieten; 2) er komt een nieuwe **boeg** voor een verbeterde toegankelijkheid.

De ambitie is de Boerentoren een bijkomende, monumentale allure te geven, zonder afbreuk te doen aan het verleden of aan de omgeving. De eigenheid van de Boerentoren moet behouden blijven. De nieuwe, eigentijdse toevoegingen respecteren de geschiedenis en de erfgoedwaarde, maar geven de Boerentoren een bijkomende uitstraling. We zorgen we ervoor dat hij klaar is voor de toekomst.

Daarbij blijft de originele **staalstructuur** van de Boerentoren volledig behouden. Wanneer er etages of wanden worden verwijderd, komt het oorspronkelijke stalen skelet bloot te liggen. Dit wordt volledig gereinigd en (met brandwerende verf) geschilderd, en zal het sensationele decor vormen voor de tentoonstellingen en evenementen in het gebouw. Alleen al deze staalstructuur geeft de Toren een uniek cachet – om van de rest nog maar te zwijgen.

Een nieuwe kroon voor de Boerentoren: 360 graden uitzicht over de stad

De Boerentoren heeft als wolkenkrabber het voordeel dat hij uniek is. Er is geen samenhang met andere wolkenkrabbers of hoogbouw in de omgeving. Dit gebrek aan samenhang, de unieke en centrale ligging, de sterk afwijkende maat en verschijningsvorm maken dat de Toren, samen met de kathedraal, de skyline van Antwerpen beheerst.

Met uitzondering van de Boerentoren werd in Antwerpen nog nooit een wolkenkrabber gebouwd met bovenin een panoramazaal. In 1932 kon je als bezoeker een kaartje kopen en boven uit het raam kijken. De toegankelijkheid en de veiligheid bleken echter niet vanzelfsprekend. Toen de Boerentoren in 1970-76 werd verbouwd, leverde de bank een poging om alles te optimaliseren door bovenin de toren een nieuwe panoramazaal toe te voegen. Opnieuw liep de ontsluiting echter vast in brandvoorschriften, evacuatiemoeilijkheden en toegankelijkheidsproblemen. In de loop van zijn bijna honderdjarige geschiedenis is de bekroning van de Toren regelmatig veranderd en aangepast, meestal in functie van de reclame die er bovenop moest.

Met het ontwerp van Daniel Libeskind wordt het fenomenale uitzicht over de Scheldestad eindelijk toegankelijk gemaakt voor zoveel mogelijk bezoekers. Centraal in het concept staat daarom de creatie van een nieuwe kroon. Die herbergt een vlot bereikbare panoramazaal, met daaronder een multifunctionele evenementenruimte. Beide zullen een spectaculair uitzicht van 360 graden bieden over de volledige stad. De nieuwe kroon biedt ruime mogelijkheden om rond te wandelen, en voor een hapje en een drankje.

De nieuwe kroon wordt over de huidige toren heen geschoven zonder het bestaande gebouw te beschadigen. Ze laat de bestaande torenstructuur volledig intact. Zo gaan toekomst en verleden hand in hand.

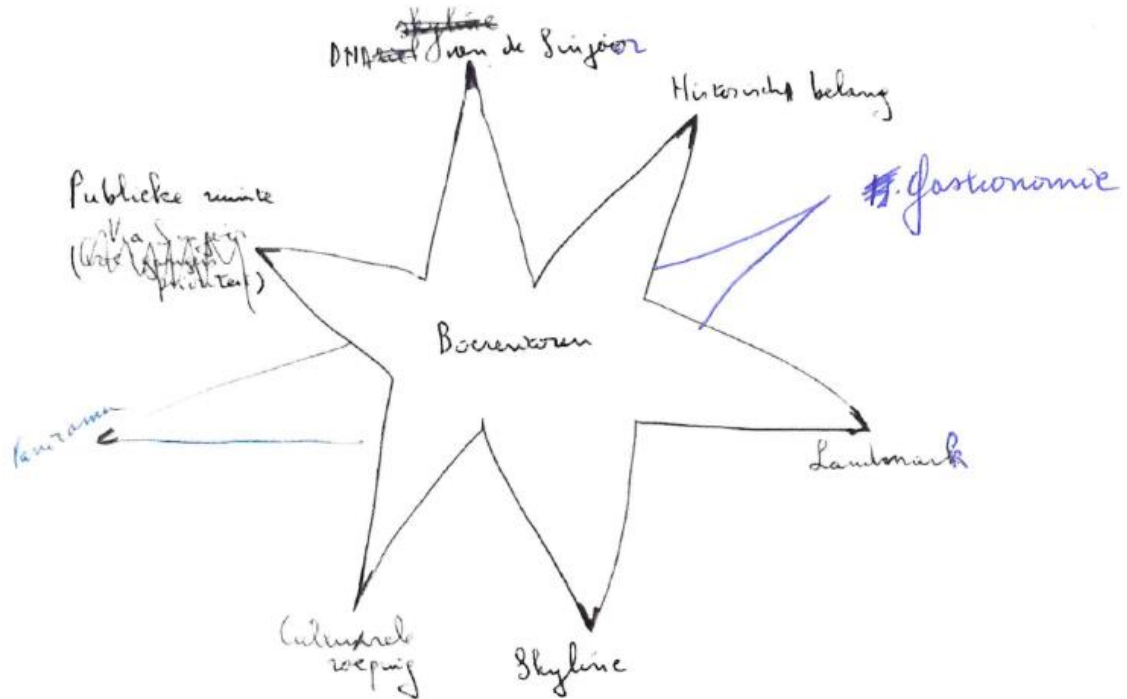
Een nieuwe boeg voor een spectaculaire bezoekerservaring

Ook wie de nieuwe kroon wil bereiken, is aangewezen op liften en (brand)trappen. Daarom, en om de stabiliteit van de toren te garanderen, wordt in het voorliggende ontwerp de zogenaamde 'boeg' toegevoegd – een knipoog naar de schepen waaraan Antwerpen zijn rijkdom dankt. Architecturaal wordt de boeg een bijzondere, lichte constructie met liften, (vlucht)trappen en bovenal: een groene long met verticale tuinen. Want de nieuwe Boerentoren zorgt ook voor **vergroening**.

De nieuwe toekomst van de Boerentoren

Harmonie en evenwicht tussen:

Handgetekende schets van Fernand Huts waarin de toekomstige speerpunten van de toren worden geschetst: DNA van de Sinjoor, historisch belang, gastronomie, landmark, skyline, culturele roeping, panorama en publieke ruimte.

Parisians hated the Eiffel Tower when it was first built. It was ridiculed as an empty-headed thing, and yet in time it became the most beloved structure in Paris. This may be true for any great building that is artistic.

It cannot immediately become part of everything, it cannot easily fit in, because if it did, that probably would mean it was just a repeat of what was already there.'

Daniel Libeskind

Dames en heren,

Zowat een jaar geleden had ik voor het eerst een afspraak met Daniel Libeskind. Ik was een beetje nerveus. Iemand van zijn kaliber ontmoet je toch niet elke dag – iemand die zoveel bekroningen heeft gekregen, zowel voor zijn werk als architect als voor zijn bijdrage aan de samenleving. Iemand die levende architectuurgeschiedenis is. Een sterarchitect. Als die maar geen sterallures zou hebben!

Ik denk dat het de volle minuut duurde voor het ijs gebroken was. Wat volgde, was vriendschap op het eerste gezicht. De sterarchitect bleek een fantastische, warme, geniale, en toch normale mens, met een levendige zin voor humor, veel zelfrelativering en eindeloze verhalen over het wonderlijke leven dat hij tot nu toe heeft geleid, en dat hem maakte tot wie hij is.

Daniel Libeskind werd geboren in het Polen van 1946, als zoon van twee ouders die niet enkel de Holocaust maar ook de goelags overleefden. Toen de kleine Daniel elf was, pakte het gezin Libeskind de schaarse bezittingen bij elkaar in een enkele kist, en ruilde het Poolse Łódź voor een kibboets in Israël. Twee jaar later ging het van daaruit richting New York. Vanaf het dek van een van de allerlaatste immigratieschepen, zag de dertienjarige Daniel hoe het Vrijheidsbeeld hem welkom heette in het land van belofte.

En of de wereld open ging voor Daniel Libeskind. Terwijl zijn vader in een drukkerij werkte en zijn moeder in een sweatshop pelsen kragen verfdde, bleek Daniel een muzikaal wonderkind: hij ontpopte zich tot briljante accordeonspeler en stond op het podium met de meest vooraanstaande muzikanten van zijn tijd. Later wilde Daniel kunstenaar worden, maar het was zijn moeder die adviseerde: word architect. Dat is een kunstvorm, maar ook een degelijke stiel. En dus werd Daniel architect.

Maar dan een theoreticus. Een academicus. Nooit liep Daniel Libeskind stage in een architectenbureau, of toch niet voor langer dan een dag. Wel kreeg hij een aanstelling aan de prestigieuze Cranbrook Academy of Art in Michigan – een soort academisch Utopia, waar de meeste docenten nooit meer weg willen. Toen Daniel tijdens een vergadering echter danig van mening verschilde met zijn collega's, gaf hij in een opwelling zijn ontslag. En zo gebeurde het dat Daniel Libeskind, samen met zijn echtgenote Nina en hun nog piepjonge kinderen, op goed geluk verhuisde naar Milaan. Hij richtte er een studiecentrum op voor architectuur en stedenbouw, en won prompt een prestigieuze beurs van The Getty Center in Los Angeles. Een jaar lang zou The Getty Daniel betalen, en hij mocht alles doen, denken en schrijven wat hij maar wou, met zicht op de Stille Oceaan. Het gezin Libeskind pakte alle meubels, speelgoed, boeken en kleren in, en stuurde de volledige inboedel naar LA. Zelf zouden ze wat later volgen. Of dat was toch het plan.

Want intussen had Daniel ook deelgenomen aan de wedstrijd voor de bouw van het Joods Museum in Berlijn. Sterker nog: hij, een architect die nog nooit een gebouw had gebouwd, won de wedstrijd. En terwijl het hele hebben en houden van de familie Libeskind zich ergens in een container bevond tussen Milaan en Los Angeles, beseften Daniel en Nina: als we dit project willen waarmaken, moeten we in Berlijn gaan wonen. En misschien is het ook wel nuttig dat we een architectenbureau uitbouwen.

Dat was in 1989. Het Joods Museum werd uiteindelijk twaalf jaar later feestelijk ingehuldigd. En intussen groeide Daniel Libeskind uit tot een van de meest inspirerende architecten van de wereld. Hij bouwde het 'Hamilton gebouw' van het Denver Art Museum (VS), waar sommigen van jullie recent nog onze Phoebus-tentoonstelling 'Saints, Sinners, Lovers or Fools' zagen. Hij bouwde musea in – onder andere – Manchester, Dresden, Toronto, Osnabrück, Kopenhagen, Vilnius, en een theater in Dublin. Vaak combineert Daniel daarbij op een uiterst innovatieve, maar nooit vrijblijvende manier historische panden met iets nieuws en ongeziens. Zo geeft hij een toekomst aan gebouwen die op het eerste gezicht enkel geschiedenis lijken.

Daarnaast realiseerde Daniel Libeskind residentiële gebouwen in Singapore, Zuid-Korea, Polen en de Verenigde Staten, om slechts enkele voorbeelden te geven. Zijn werk werd getoond in het Museum of Modern Art in New York, in The Art Institute van Chicago, in de Berlijnse Bauhaus Archieven en in het Centre Pompidou in Parijs. En, last but not least, na de aanslagen van 9/11 ontwierp hij het masterplan voor Ground Zero.

En nu, dames en heren, is hij hier in Antwerpen, om nieuw leven te geven aan ‘onze’ Boerentoren. Ik ben dan ook bijzonder vereerd om jullie bij deze te mogen voorstellen aan een van de belangrijkste creatieve geesten ter wereld. Een man die als geen ander begrijpt dat gebouwen en steden een hart en een ziel hebben, en die weet hoe dat hart sneller te laten slaan. Een man die architectuur heruitvindt, met het verleden als fundament, maar met de blik op de toekomst. Dames en heren: Daniel Libeskind.

Dr. Katharina Van Cauteren

Stafchef van de Kanselarij van The Phoebus Foundation

About Daniel Libeskind

An international figure in architecture and urban design, the architect Daniel Libeskind is renowned for his ability to evoke cultural memory and is informed by a deep commitment to music, philosophy, and literature. Mr. Libeskind aims to create architecture that is resonant, original, and sustainable. Born in Łódź, Poland, in 1946, Mr. Libeskind immigrated to the United States as a teenager and with his family, settled in the Bronx. After studying music in New York and Israel on an American-Israel Cultural Foundation Scholarship, he developed into a musical virtuoso, before eventually leaving music to study architecture. He received his professional degree in architecture from the Cooper Union for the Advancement of Science and Art in 1970 and a postgraduate degree in the history and theory of architecture from the School of Comparative Studies at Essex University in England in 1972.

Daniel Libeskind established his architectural studio in Berlin, Germany, in 1989 after winning the competition to build the Jewish Museum in Berlin. In February 2003, Studio Libeskind moved its headquarters from Berlin to New York City when Daniel Libeskind was selected as the master planner for the World Trade Center redevelopment. Daniel Libeskind's practice is involved in designing and realizing a diverse array of urban, cultural and commercial projects internationally. The Studio has completed buildings that range from museums and concert halls to convention centers, university buildings, hotels, shopping centers and residential towers.

As Principal Design Architect for Studio Libeskind, Mr. Libeskind speaks widely on the art of architecture in universities and professional summits. His architecture and ideas have been the subject of many articles and exhibitions, influencing the field of architecture and the development of cities and culture. His new book *Edge of Order*, detailing his creative process, was published in 2018. Mr. Libeskind lives in New York City with his wife and business partner, Nina Libeskind. The Studio Libeskind office headquarters are in New York City.

Boerentoren for the next 100 years by Daniel Libeskind

VISION

- Boerentoren, the 'Farmer's Tower', bringing Art and Nature, Heritage and Future together in a sustainable way
- Phoebus Art Experience as a new attraction for Antwerp and the world
- Spectacular publicly accessible Crown celebrating the Tower
- Prow Gardens as a ecological 'lung' and means of access to the Tower and its Crown

VISITOR EXPERIENCE

- Triple height Ground Floor: a multifunctional City Living Room
- Atrium bringing daylight to the center of the entire building
- Auditorium and Sculpture Garden on roof of existing building
- Revitalizing the historic structure for flexible galleries and diverse public activities

eld nv

bedrijfspresentatie

eld is een multidisciplinair architectuur- en ingenieursbureau met een 35-tal medewerkers. **eld** werd in het expojaar 1958 opgericht door Walter Bresseleers. Ons bureau levert een ruime waaier aan diensten zoals architectuur, stabiliteit, gebouwtechnieken, project- en constructiemanagement en kost consultancy.

eld heeft ruime expertise in samenwerking met diverse bouwheren zowel in de overheidssector, publieke sector, private ontwikkeling, ... op verschillende niveaus en in verschillende vormen op het gebied van stadsontwikkeling, masterplanning, ontwikkelingsstrategieën en architectuur. **eld** heeft een gedegen reputatie opgebouwd door haar grondige en georganiseerde aanpak van het totale project, van het ontwerp tot de constructie van omvangrijke en complexe bouwprojecten.

eld creëert toegevoegde waarde dankzij haar intelligente gebouwen, gekenmerkt door optimale energie-efficiëntie en een minimale onderhoudskost. **eld** realiseert niet alleen eigen ontwerpen maar heeft veel ervaring in het bijstaan van zowel kleine als grote bureaus in grote en uitdagende projecten. Daarnaast heeft **eld** een reputatie opgebouwd op het vlak van projectmanagent en budgetcontrole, twee cruciale aandachtspunten voor bouwheren. Om die reden profileren ze zich als algemeen sturende, technische coördinerende en uitvoerende architecten, ingenieurs en projectmanagers die deskundige en solide ondersteuning bieden.

Handelsbeurs – Antwerpen (ism Origin)

eld

diensten

eld levert een volledig gamma van architectuur- en ingenieursdiensten zijnde:

Masterplan / Architectuur / Stabiliteit / Gebouwtechniek / Project en Construction Management / Cost Consultancy / Real Estate Consultancy.

eld streeft er bovendien naar extra toegevoegde waarde te genereren door het ontwerpen van duurzame gebouwen, gekarakteriseerd door een optimale energie-efficiëntie en een minimale onderhoudskost, die een aangename, gezonde en veilige omgeving bieden voor alle gebruikers.

eld is actief in diverse sectoren waaronder: R & D gebouwen, pharma ; (Hoofd)kantoren ; Residentiële gebouwen ; Zorg ; Industriële gebouwen ; Retail ; Onderwijs ; Cultuur ; Toerisme ...

Antwerp Tower – Antwerpen
(ism Wiel Arets Architects)

Park Tower – Antwerpen

management eld nv

Bart Anthonissen
Ilka Broeckaert
Heidi Vereeken
Luc De Graef
Filip Declercq
Koen Hermans

Architect (managing director)
Architect (managing director)
Ingenieur Stabiliteit (managing director)
Engineer (director)
Architect (director)
Engineer (director)

eld

team

eld heeft een uitgebreid team van architecten, ingenieurs technieken en structuur, CAD-tekenaars en BIM modellers, Projectmanagers, Quantity Surveyors, werfcontroleurs en administratieve krachten.

eld is ervan overtuigd dat haar professionele capaciteit voortdurend moet aangesterkt worden om haar rol als (vol)waardige partner en raadgever voor haar cliënteel te kunnen waarborgen.

Bij toewijzing van een opdracht stelt **eld** een ervaren team samen van specialisten inzake architectuur, speciale technieken, projectmanagement en kostencontrole o.l.v. een partner.

visie

Na bijna 65 jaar ononderbroken activiteit in de domeinen Architectuur, Stabiliteits- en Technische studie die gespreid over 3 generaties vennoten, voelt **eld** zich goed thuis in het conceptuele aspect van architectuur- en planningsopdrachten voor zowel publieke als private bouwheren.

eld's conceptuele filosofie is gebaseerd op de continue zoektocht naar de optimale synergie tussen tijdloze en tegelijk eigentijdse omgevingen en gebouwen.

eld staat hierbij niet voor een al te modieuze vormtaal. Eerder wordt gezocht naar klare duidelijke en verhelderende concepten, die bijdragen tot een aangename en inspirerende omgeving.

Een architecturaal of stedenbouwkundig plan staat nooit op zichzelf. Het wordt steeds gedragen en beïnvloed door uiteenlopende condities en belangen. Iedere locatie vormt met andere woorden steeds een verzameling van unieke kenmerken en stelt haar eigen voorwaarden. **eld** gaat graag in op de lokale condities om het gebouw vormelijk en functioneel in zijn omgeving in te bedden.

De ontwerpfase noopt bijgevolg tot het maken van keuzes waarbinnen de maatschappelijke context en de ruimtelijke omgeving een belangrijke rol spelen. Aan onze maatschappij en onze steden ontleen we immers onze identiteit. **eld** engageert zich dan ook al 60 jaar om deze rijke traditie te respecteren en verder uit te bouwen en als dusdanig bij te dragen tot mooie steden en landschappen voor nu en later. Vanuit verschillende belangen en verantwoordelijkheden wordt aan deze taak gewerkt. Aldus ziet **eld** haar opgave als complementair aan die van haar opdrachtgever.

Zoo – Antwerpen (ism Origin, Studio Farris, Fondu Landscape architect)

eld

duurzaamheid

Met het toenemend besef van het belang van duurzame ontwikkeling, ook in de gebouwde omgeving, groeit niet enkel de zin tot oplossen van de talrijke uitdagingen maar ook de herkenning van de nieuwe mogelijkheden die dit ons als Ontwerpers biedt.

Namelijk het creëren van een nieuwe generatie van gebouwen die gezond én productief zijn én onze levenskwaliteit bevorderen.

Het is dan ook een opwindende tijd want het streven naar duurzaamheid in gebouwen is vandaag de dag praktisch helemaal mogelijk. Misschien is de grootste uitdaging dan ook het gewoon te doen.

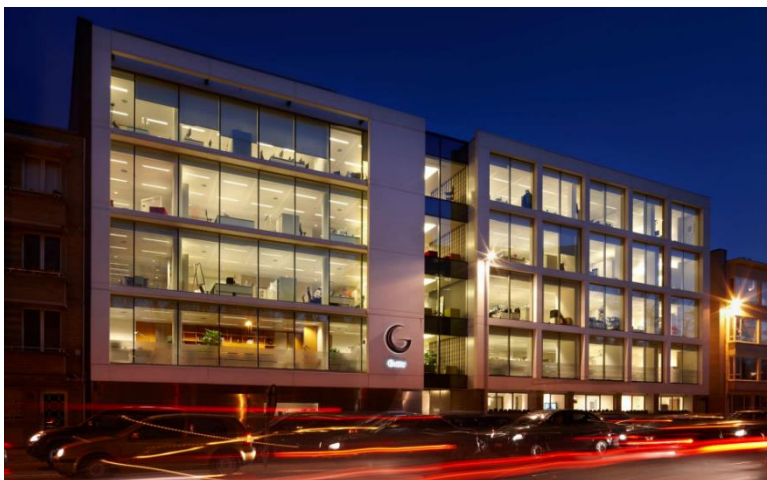
eld bouwt sinds jaar en dag “duurzaam”. Door bijscholing van haar architecten en ingenieurs en door het inschakelen van daartoe specifiek opgeleide eco-ingenieurs is **eld** vandaag de dag goed georganiseerd om op een gestructureerde wijze alle facetten van duurzaamheid in haar realisaties te implementeren.

eld heeft ondertussen ervaring opgebouwd met meerdere duurzaamheidscertificaten en referentiëlen (Breeam, Duurzaamheidsmeter wijken, duurzaamheidsmeter Gent, GRO, Totem, ...).

Duurzaam bouwen is niet enkel energie efficiënt, maar bevordert ook de architecturale kwaliteit. Immers zijn gebouwen met een meer natuurlijke en minder artificiële input beter, is daglicht gemiddeld aangenamer dan kunstlicht, is een natuurlijke verluchting met frisse verse lucht beter dan airco enzovoort.

De Nieuwe Dokken – Gent (ism Beel architecten, Blaf Architecten, Denc! studio, Ront & Onix international)

GIMV headquarters – Antwerpen